NN 51/2021 (12.5.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-417/20-6 od 15. travnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., kojeg zastupa opunomoćenik B. A., odvjetnik u Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada P., kojeg zastupa opunomoćenik J.-S. B., odvjetnik u Z., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/181, urbroj: 376-05-3-20-36 od 20. listopada 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, pod točkom 1., utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada P. navedenim u Jedinstvenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Grada P. koja je sastavni dio tog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 363/16, a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog dopunskog rješenja; točkom 2. navedeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu; točkom 3. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Pag ili Odjela za katastar nekretnina Pag; točkom 4. utvrđuje se da Grad P. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz tog rješenja od 18. travnja 2016.; točkom 5. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi; točkom 6. obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja plati Gradu P. naknadu za pravo puta za prvu, drugu, treću, četvrtu i petu godinu, a sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena; točkom 7. obvezuje se Grad P. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga što smatra rješenje tuženika nezakonitim. Ističe da je zainteresirana osoba zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operata podnijela 18. travnja 2016. i u vezi s tim zahtjevom tuženik je donio rješenje 15. ožujka 2017. Smatra da je ovim rješenjem u potpunosti odlučeno o pravima i obvezama tužitelja i zainteresirane osobe i da je time upravni postupak pred tuženikom okončan. Ističe da nije bilo mjesta donošenju dopunskog rješenja, pri čemu se poziva na odredbu članka 96. Zakona o općem upravnom postupku i odredbu članka 100. stavka 2. tog Zakona. Također se poziva i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, a kako zainteresirana osoba dokaz o vlasničkopravnom statusu predmetnih nekretnina nije dostavila u upravnom postupku prilikom donošenja prethodnog rješenja, smatra da nije bilo osnove niti za donošenje dopunskog rješenja. Smatra da tuženik nije dao niti jedan